

Universul Literar

SFÂNTUL SIMEON. — (Vezi explicația)

Calendar pe 1894

Ortodox
Duminecă 25 Decembrie. -- † Nașterea lui Isus Christos.

Catolic
Duminecă 6 Ianuarie, (1895). -- † Cel 3 regi.
Soarele răsare la 7.39; apune la 4.33.

Nașterea Domnului

Astăzi se împlinesc 1894 de ani de la nașterea lui Isus Christos.

Intr'un sătuleț din Palestina, într'o iesle, s'a născut acela care a adus omenirii adevărul, pentru mântuirea ei. Și, cu glas de ângeri, a fost vestită nașterea Mântuitorului, care avea să aducă pe pământ Pacea între oameni și bună învoire.

Divinul fondator al religiei creștine a propovădit cele mai înalte principii de morală. El a dat soluția îndepărtată a suferințelor sociale, prin înfrățirea tuturor oamenilor.

Pentru toată omenirea creștină, ziua nașterii Mântuitorului e mare, — căci ținta tuturor e să putem ajunge la dumnezeasca perfecție pe care Isus Christos ne-a arătat-o.

**

Astăzi, să uităm toate patinele, toate urile; ziua Nașterii trebuie să fie pentru toți creștinii zi de iertare și de împăcare.

Iertând celui care ne-a greșit, mărturisindu-ne vina către cel nedreptățit de noi, vom avea o viață nouă.

Căci, și cel care iartă și cel iertat, se fac mai buni.

În ziua de azi, cei bogați, fericiții lumii acesteia, să se gândească și la cei săraci. Doar, Domnul s'a născut pentru toți oamenii și toți trebuie să se bucare în această zi mare.

Au trecut aproape două-zeci de veacuri, totuși, și omenirea a rămas încă învrăjbită. Popoarele se ciocnesc cu alte popoare, unele se asupresc pe altele. În războaie crâncene se varsă sângele nevinovat a mii și mii de oameni.

Oare când pacea și bună învoirea vor stăpâni cu totul lumea? Când oare sublima doctrină a lui Isus Christos va fi de toți înțeleasă?

Să avem speranța că nu va trece mult până atunci, căci pământul e destul de mare ca să hrănească pe toți oamenii.

**

Cititorilor noștri, tuturor creștinilor, le urăm să petreacă sărbătorile «în pace și cu bună învoire».

Muncitorului sărac îi urăm belșug și propășire; celor bogați le urăm să se bucare de nespusa fericire de a face bine, de a vedea secând lacrimile din ochii sârmanilor din jurul lor.

Tuturora, sănătate și bucurie.

CRĂCIUNUL

Au trecut o mie-opt sute
Nouă-zeci și patru ani,
De atunci, de când, pe lume,
Falnicii strămoși Romani
Erau singurii mari, puternicii
Și dictați voiața lor,
Mai cu spada, mai cu vorba,
Tuturor.

Sunt de-atunci o mie-opt sute
Nouă-zeci și patru ani, —
Intr'un sat din Asia mică,
Stăpânit tot de Romani,
S'a născut sub nisce iesle,
Marele Mântuitor
Care-a inspirat Credința
Tuturor.

Au trecut o mie-opt sute
Nouă-zeci și patru ani: —
Lângă Dunărea măreață
Strănepoții de Romani
Au Credință neclintită
Intr'o cruce într'un popor.
Și-or impune-a lor voiață
Tuturor

Sunt de-atunci o mie-opt sute
Nouă-zeci și patru ani,
Dar în piepturile noastre
Tot bat inimi de Romani.
Steagul nostru e Credința,
El a fost biruitor,
Este și va fi indemuul
Tuturor

În mie și opt sute
Nouă-zeci și cinci de ani,
Aș dori ca strănepoții
Marilor eroi Romani
Să-și serbeze împlinirea
Visului frumos al lor!
Deci Crăciunul să ne-ajute
Tuturor!

Roman, 23 Decembrie 1894. Carol Scrob.

MOȘ AJUNUL

Copilașul era bolnav, foarte bolnav. Doctorul dase să se înțeleagă că sfârșitul e aproape.

Nenorocita mamă sta plecată d'asupra patului în care zăcea copilașul ei. Era în noaptea de moș Ajun; noapte grozavă în care moartea sta la pândă să-și întinză aripelile d'asupra corpului unui ângerăș de 5 ani.

Pe pătuțul, alb ca zăpada, copilașul, slab și galben, se chinuia într'una.

Din când în când o tuse seacă îi zmulgea din pieptușor un gemet, slab ca un suspin.

Pe urmă se zvârcolea în dureri pe perne. Se opria câte o clipă ca să se uite cu ochii lui mari, aprinși de friguri, la nenorocita'y mamă.

— Mamă, mamă!... Dă-mi să beau!...

— Tine, draguță, răspunse muma.

Și pe când îi da să bea, două lacrimi arzătoare picară din ochii mumei pe chipul copilului.

Copilașul îngână:

— Mamă, plângi!... De ce plângi?

— Nu plâng, draguță, nu plâng: stai liniștit, pușorule, și dormi: la noapte vine moș Ajunul și o să-ți aducă jucării frumoase...

— Jucării!... Oh! ce bine 'mă pare!

Nu-i așa, mămiță, că m'am purtat bine?

— Da, draguțule...

— Dar când vine moș Ajunul?

— Peste puțin, la miezul nopții...

Stai liniștit, culcă-te... Stai cu lângă tine...

— Bine, mămițo, mă culc: dar să mă deștepți când o...

Tusca, foarte violentă de astă-dată, îi tăie vorba.

Muma speriată îi pipăi pulsul și simți artera bătând repede sub ușața apăsare a degetului.

Frigurile erau de sigur foarte tari.

Biata mamă simțea că sfârșitul sosise...

**

În tăcerea nopții răsună în aer, a jungând până la ea, strigătele voioase ale copiilor:

Bună dimineața la moș Ajun!
Ne dați?... Ne dați?

Ea ingenuchie:

— Doamne!... Doamne!... zise, zmulgându-și părul: Maica Domnului cerească, nu-mi lua copilul, scapă-l. Fie-ți milă de mine, nu mi-l lua... Dacă 'mă moare copilul, Dumnezeu nu e drept, nu e milos...

Și în fundul conștiinței simțea murmurul înăbușit al unui blestem pe care nu îndrăznia să-l pronunțe...

Copilul adormit se chinuia grozav în somn.

Ea se ridică inebunită...

— Maica Domnului, strigă... Fie-ți milă de mine și nu-mi lua copilașul!...

Scapă-l, Doamne, scapă-l!

Și, căzând în genuchi, își împreună mâinile, și îngână intreruptă de suspine:

«Impărate ceresc, mângâitorule, du-
hul adevărului și dătătorule de viață,
«care pretutindenea ești și toate le m-
«plinești, vistierul bunătăților, vino de
«te sălășluiește între noi și ne izbăvește
«pe noi... Amin!...»

**

În curtea casei răsună voioase strigătele copiilor:

Bună dimineața la Moș Ajun!
Ne dați?... Ne dați?

Copilul se deșteaptă speriat, șade pe pat, cu privirea țintă în tavan, cu mânuțele încețate pe plapumă și strigă în delirul frigurilor:

— Mamă, mamă! A venit moș Ajunul!

Ea se ridică și vrea să-l culce.

— Nu, mamă, nu: vreați să văz pe moș Ajun... Vreați să 'mă dea jucării!...

Și cade sfârșit pe perne...

Nenorocita vrea să-i dea un calmant...

Pe masa cu doctorii e și paiata-păpușe pe care i-o cumpărase de moș Ajun

cu opt zile mai înainte...

La sticluta cu doctorie și pune păpușica pe pat...

Il face să înghiță doctoria, apoi îl sărută cu foc pe frunte.

Copilul se deșteaptă, vede paiata, o ia și scoate un țipet de bucurie...

«Se joacă cu ea, trăgând-o de sfoară, și tușind grozav...»

Muma, în culmea durerii, îl aude strigând-o pe nume:

— Mamă, mămițo...

Tusea îi scoate o bucată de sânge...

Cea din urmă criză trecuse...

Copilul scăpase...

Mama își ia copilul în brațe și îl sărută fericită...

**

Și pe când copilașul se joacă voios cu păpușica lui, strigătele vesele ale copiilor răsună tot mai tare în tăcerea nopții:

Bună dimineața la moș Ajun!
Ne dați?... Ne dați?

Marion.

LUJ CHRISŢ

*Prin tine lumea e salvată
De patimile ce-altă-dată
O 'nlanțuită cu lanț de fer,
Prin tine-ai învățat să moară
Atâți cu inima fecioară
Ce-al lumii bine încă 'l cer.*

*Prin tine atâtea bătrânețe
S'au avântat spre tinerețe,
Cu fruntea sus pe-al rieiți drum...
Și-atâtea rieiți, ce fără roadă,
Ar fi putut în morți să cadă,
Trecând prin lume ca un fum:*

*S'au înălțat în a lor cale,
Urmând povățuirii tale,
Tot alinând dureri, suspin...
Și ast-fel raza mântuirii
S'a nins pe arija simțirii
Împuținând al lumii chin!...*

*Și tot mai mulți sunt cei ce'mparte
La cei ce-s «fără nici o parte»
Un traiu mănos, un traiu senin,
Spre a se mări slăvitul' nume
De apururi în această lume
O, Christe! om de daruri plin!...*

*Și tot mai clar, mai viu lucește
Lumina care 'mpodobeste,
Cu raza eciniceii slăviri,
Duoasă'ți frunte care spune
C'ăi fost în lume o minune,
Minune printre rari martiri!*

1894, Decembrie. Al. I. Șonțu.

Poveste de Crăciun

Era o fetiță drăgălașe. Blondă, cu ochii cerești, plini de poezie.

Adormise mulțumită seara, pentru că, a doua zi, — ziua Crăciunului, — să găsească sub pernă cartea cu chipuri pe care Isus avea să i-o aducă peste noapte.

Pe mama ei o chema Maria și de fată fusese bunătatea în persoană. Își idolatra copila; nici odată n'o lăsa singură.

În seara aceea însă, îndată ce adormi, își puse un șal pe umeri și după ce scoase dintro'ladă o punguliță cu o monedă de cinci lei, plecă să cumpere cartea cu chipuri pe care fetița ei o cerca cu stăruință de la copilul Isus.

În toate diminețile Maria pune copila în genunchii pe pat, cu mânele împreunate și o făcea să zică rugăciunea:

— Tatăl nostru...

Și fetița, cu vocea-i argintină, repeta:

— Tatăl nostru.

— Care ești în ceruri

— Care ești în ceruri!

Și tot așa înainte; dar când ajungea la fraza: «pâinea noastră cea din toate zilele, dă-ne-o nouă astă-zi», fetița adăoga îndată:

— Și dă-mi cartea cu chipuri de Crăciun.

— Nu, nu, zicea Maria, sfârșește și rugăciunea.

— Dar asta nu e tot rugăciune, mamă?

Ce putea să răspundă muma cea bună.

**

Maria, făcându-și loc prin mulțime, se oprise la fereastra unei librării mari.

Se uită să aleagă cartea care-i trebuia, când, de odată, aude la spate o gălăgie mare.

Se întoarce și vede pe un om care apucase de braț pe un tânăruț cu chipul galben.

Omul striga: — Pungașule, da' înapoi punga cu-coanei!

Maria băgă atunci de seamă că punga ei cu moneta de cinci lei dispăruse din buzunar fără ca să simțea.

— Și acum, — zise omul după ce pungașul dete punga, — vardist pune mâna pe el.

— Fie-ți milă, strigă tânăruț cu o voce rugătoare, mi-era foame... E a-junul Crăciunului, fie-ți milă...

— Dacă cucoana te iartă, îți dau drumul.

Tânăruț se întoarce atunci plângând spre Maria.

Ei îi fu milă și se rugă de străin să i dea drumul, ceea ce acesta și făcu.

**

Pungașul dispărui în mulțime, dar Maria se ținu de urma lui.

Când se văzu departe de ori-ce privire curioasă, Maria grăbi pasul, ajunse pe tânăruț și i zise:

— Adevărat că ai furat de foame?

— Da, răspunse cu nerușinare pungașul.

— Dacă e așa ține. Fetita mea n'o să aibă mâine cartea cu chipuri, dar în schimb o să ațce mănca de Crăciun.

Și dete moneta de cinci lei.

Pungașul luă moneta cu un zîmbet care s'ar fi zis că e de mulțumire și îndată ce Maria dispărui în mulțime, a pucă pe o stradă întunecoasă.

Ac'i intră într'o cârciumă și strigă:

— Un litru cu vin, băețe!...

Și întovărășit de alți pungași, cari-l așteptau în cârciumă, se puse pe băutură.

Omul, — care era un funcționar înalt al poliției, — văzuse toate cele petrecute.

Lasă pe pungaș și se puse pe urmele Mariei.

În curând Maria ajunse acasă și funcționarul îi luă adresa.

A doua zi, de dimineață, Maria se pomeni cu un servitor în livrea, care îi aduse o carte frumoasă cu chipuri și un cornet cu bomboane.

Darul era însoțit de un bilet care zicea:

«Inima bună și conștiința onestă are dreptul la stima și recunoștința altuia».

Și până ce să sfârșească citirea biletului misterios, servitorul dispăruse lăsând-o incremenită.

Fetița cea blondă, cu ochii mari ce-rești plini de poezie, dormea încă.

Mitică.

CARTEA VIETEI

Puneți mână de la mână și ajutați de sărbători, ca mulțumirea bogatului să fie bucuria săracului.

**

Nu în mâncare și băutură aleasă stă mulțumirea omului, ci în bucuria de simte alinând suferința celor în nevoi.

PETREGERI DE CRĂCIUN

CALTABOȘII CUMETRII

Cumetra Pica avea Pică pe toată lumea: da, mai abitur, pe cumetra Tica pentru că, de! cumetra Tica era mai nostimă și mai gingilie ca'mueaei.

Din pricina asta, ceartă'n casă cu cumetru Tase, — consortul'mueaei.

Toată ziua-bună-ziaua, gâlceavă cu clăbuci. Cumetra, — juluță din firea ei, — își bănuia bărbatul de oare-cari dăru-reluri cu cumetra Tica.

Da, — adevărat grăind, — nici pomina. Cumetru Tase nu știa d'asa ceva la sufletul său.

Vorba-i însă că nici cumetru nici cumetra nu se mai puteau suferi. Cumetru, de necaz, se chirehilea; cumetra de ciudă îl cicălea și'l lua la trei parale.

Așa că numai azi dimineață, — goșgo-gea mi-te moș ajun, — din seuin, din iarbă verde, se întâmplă una boacăna în curtea cumetrei Pica...

A fost, zău, mai faină ca o cumetrie. Numai stați să vedeți!

Cumetra Pica trântise, — cum vine

vorba,— niște caltaboși să te lingi pe degete.

În întinsese,— în curte,— ca să se măi zbicească puțin, pe frînghia de rufe.

Da, azi dimineață, cumătra Pica nă-mărând caltaboșii, văzu spre culmea necazului, că lipseau două perechi din zece...

— Hi!... Tico!... Te-a luat muma dracului!... Mi-ai făcut pontu... Da, stai leică, fă, că-ți dau eu de cap...

Și, hodronic tronc, pe capul bieteî cumetref eu ocări picate din gura ei ca mana din cer.

Inghiți Tica cât înghiți, dar la urma-urmei, piatră să fi fost și n'ar mai fi putut răbda...

Eși în curte și tărăboiul fu gata...

Ba, ce tărăboi!... Fain, fain de tot!...

Gămele cotcorodeau, rațele măcăiaș, găștele găriaș, curcanii cloncâniș, căiniș lătraș și veciniș s'adunăș...

Și, când aceștia sosiră la fața locului, găsiră pe cele două cumetre înhățate ca de Crăciun.

Ba cumătra Pica indesa cu virtușie un caltaboș în gura cumetref strigând din toate puterile:

— Na! fă!... înghite l și p'êsta, să te sature!

D'abia — d'abia le-au putut despărți veciniș, — adicătelea la dreptul vorbind, vardiștii și comisarul cari alergară ca la foc...

— Mi-a mâncat, hoața, bunătate de caltaboși!... răcni Pica zbătându-se în mâinele vecinilor cari o țineaș... Am s'o mânânc și eu friptă...

— Nicl, pic!... se văicărea cumătra Tica căutând să convingă pe vecinile de partea ei... E nebună, săraca!...

— Și 'i făcusem de Crăciun,— urma cumătra Pica,— nu 'lar apuca să'l mai apuce... Bunătate de caltaboși!... Auzi!... Auzi!...

Și furioasă azvirli cu caltaboșul în Tica, dar el nemeri și se sparse drept în nasul comisariului care căuta să le împace.

Acesta se 'nfuriă fără voie și se rătoi:

— Da ce faci, madamo?... — Madamo!... se auzi un glas indig-

nat... Pe cine faci madamă, musu?

Și cumătru Tase își făcu apariția în curte...

Era omul ca'n ajunul Crăciunului, adicătelea, cum s'ar zice pe două cărări...

— Uite, pe mine mă face, mă, strigă Pica, pe mine mă, nevasta ta, mădă-mi 'lar D-zeu!...

— Pe tine!... strigă cumătru furios... Cum și ce fel?... Și pentru ce?...

— Pentru că, uite, mi-a furat caltaboșii...

— Cine, êsta?

— Nu, Tica... Ticăloasa...

— Ticăaaa!...

Și cumătru Tase pufnește de ris.

Toată lumea se uită nedumerită la el...

— Ticăa! repetă cumătru...

Și iar puf...

Așa, cum se întinde căscatul, se întinse și risul în vecinș, fără să știe de ce...

Numa cumătra Tica furioasă strigă:

— Ce tot pufu!, mă?... Nu te vezi că d'abia te ții?...

Și cumătru: Puf!...

Și cel-l'alt, puf!...

— Pen'că și fin'că, zise cumătru, puf nind mereu, caltaboșii...

— Caltaboșii!... repetă toată lumea...

— I-am mâncat eu!... sîrși cumătru rizând din toate băerile inimel... La Crăciun!

— Trăznite-ar D-zeu!... strigă Tica...

Și risul de astă dată nu mai avu hotare...

Nostimada e că cele două cumetre s'au împăcat, ba și pupat, și mâine au să facă Crăciunul împreună.

Miticuță

UN PROVERB

Porcul gras de Crăciun, adese-orî îl plătești cu post la anul noș. (Rusesc).

CRONICA

Bună 'mneață

Bună 'mneață!... Bună 'mneață! La voiosul Moș Ajun, C'apoi mâine, iacă mâine, Na! poftim și Moș Crăciun.

Și te ține, Pirleo! ține, De cu zori până 'nserat,

La pistoale, revolvere, Bum!.. Bum!.. Bum!.. de speriat...

Și să vezi la mese 'ntinse Ori și unde e creștin, Caltaboși, curcan pe varză Și kilicul plin cu vin.

D'apoi găscă d'a la tavă Și cărnați, ufl!.. de purcel, Său purcelul copt d'a 'ntregul Să te uiți cu drag la el?..

Și pe urmă la plăciute Doamne!.. Doamne!.. Ce de ce!.. Baclavale, colea, faine, Ca să-ți placă, să zici, bre!

Chef la toartă, cu pileală, Cu flașnete, lăutarî, Și'n colibe și'n palate De la mică până la mară!..

S'apoi seara, toată seara, Țin-te iarăș ibrîșim, Ba cu steaua cea frumoasă Ba cu joc de vicleim.

S'apoi iarăș bătură Dai chilic peste chilic, Ca să nu moară cărciumarul Său s'ajungă, biet, calic!

Și dai jocuri peste jocuri Sărbî, chindii cu țipături, Și la ziuă, — să ne dregem. Varză acră, murături.

Și pistoale, revolvere, Tot într'una plici și poc!... La mulți ani Crăciunul êsta Să vă fie cu noroc!

Nicodem

LUCEAFĂRUL

În acea noapte lungă omul își căuta tericirea și n'o găsia.

Acî, într'un palat, ferecat și zăvorit, domnia lăcomia. Bogatul, înarmat până în dinți, ghemuit d'asupra comorilor adunate din lacrimile și sângele semenilor săi, credea că fără ele nu e bine de el în lume și le păzia ca să nu' fie răpite. Binele lui însă era numai încrunțare, frică și amar.

Dincolo, două vecinî încrucișau fierul pentru un pic de pământ și credeau, unul ca și altul, că fericirea stă în dobîndirea protivnicului; întinericul din jurul lor era brăzdat numai de scântei de ură din ochii lor și de scăpărările paloșelor.

Viața lor trecea mizerabilă și neagră. Mai dincolo, într'un alt palat domnia egoismul. Stăpânul încerca să-și îndulcească zilele cu toate bunurile pământului însă în zadar îi era, căci îmbuibarea îl disgusta de toate iar auzul îi era supărat de gemetele de foame ale veduvelor și orfanilor care se opreau la ușa lui încuiată.

Mai departe încă, un stăpânitor își ținea supușii în lanțuși crezînd că numai așa va domni în liniște. Dar vai! o așa liniște era un chin nesfîrșit; stafia grozavă a resvrătirei se ridica mereu înainte și 'i invenina toate momentele. Mai departe în sfîrșit, omul izbit de durere, se sbuciuma furios contra ursitei blestemăndu-și viața și afundându-se tot mai mult în disperarea crudă.

Și așa era pretutindeni în acel întunec nepătruns; toți își căutau binele în a face rău sieși sau aproapelui.

D'odată, la răsărit, apărură un luceafăr cu lumină dulce, necunoscută încă. Lumea, vîzîndu-l, tresare și rămâne uimită de așa splendoare.

Toți își întreceră ocupațiile și'l privesc; se trezesc par'că la o viață nouă și un glas tainic le zice:

— Voi nu sunteți numai d'acolo de jos ci și de sus!

Și raza dulce a luceafărului pătrunde în palat și risipește întunerecul lăcomiei și al egoismului.

Ea pătrunde în colibă și risipește pe al disperării omoritoare.

Bogatul își deschide ușile și pămeste pe săraci; iar în sufletele nenorociților străbate speranța, făclia vieții; cei ce se urăsc aruncă armele și cad unul în brațele altuia.

Regii, luându-se după luceafăr, ajung într'un staul și adorează pe Aducătorul cuvîntului alături de ciobanii; atunci înțeleg densii că înaintea stăpânitorului suprem regii și ciobanii sunt de o poartă; și întorcîndu-se acasă au liberat

pe supușii lor cari în loc de frică au simțit acum dragoste pentru densii.

Ast fel au găsit toți fericirea adevărată și durabilă și în întreaga lume au răsănit atunci aceste strigăte de bucurie: *Dragoste, frăție, pace, libertate!*

N. P.

DESCOPERIREA ZILEI

Origina cozonacului.—La Milan se mănîncă în ziua de Crăciun un fel de cozonac, care este unic în lume.

S'au încercat ca să facă acest cozonac și în alte orașe întrebîndu-se aceleași ingrediente, dar nimeni n'a reușit până azi să 'l dea bunul gust, care este o specialitate a milanezilor.

Cauza acestui fapt nu se știe, după cum nu se știe nici pentru ce pișcoți din Navara sunt buni numai dacă sunt fabricați în acel loc.

Mult timp s'a crezut că cozonacul a apărut întîi pe timpul lui Gian Galeazzo Visconti, când el a fost făcut duce de Milan.

Dar în urma mai multor cercetări s'a descoperit că adevăratul descoperitor a fost bucătarul ducelui Ludovic Maurul, care adusese puternicul său stăpân o nouă pâine, coaptă bine și avînd pe d'asupra o coajă tare care a fost mâncată cu multă poftă.

Deci sunt patru secole de când cozonacul a apărut în lume.

LUCRURI DIN TOTĂ LUMEA

Christos în ajunul Crăciunului.—Scena pe care ve voiți povesti-o s'a întîmplat în cer, în noaptea ajunului Crăciunului.

Copilul Christos zise:

— Decî trebuie să mă cobor pe pământ ca să duc jucării copiilor cari mă așteaptă. Aceasta este obiceiuita mea cursă anuală.

Și lăsînd frumoasa sa țară, Paradisul, s'a îndreptat către pământ urmat de mîi de cheruvimi, cari aveau pe umerii lor lăzi pline cu daruri.

Intrînd în zona frigului, copilul tremura tare de tot.

— Brrr! ce frig! exclamă el. Hai să ne grăbim și să sfîrșim mai curînd.

Și, oprindu-se întîi în cartierul cel mai sărac, intră într-o casă. Aci ceresul vizitator văzu că nici o mobilă nu împodobește pereții. Pe un pat de lemn dormea tată, mamă și cinci copii ghemuiți unul într'altul spre a suferi mai puțin de frig.

Isus văzu că acei săraci copii aveau picioarele goale și în zadar el căută ghetetele lor spre a le umple de jucării căci nu le găsi de loc; acei sîrmani oameni nu purtasera nici odată ghetete.

Pleacă din acea tristă casă și intră într'o alta, apoi într'o a doua, într'o a treia, într'o a patra fără să găsească unde va pune foc, nici mobile, nici ghetete.

La a zecea casă Christos adresîndu-se cheruvimilor cari zburau în urma sa, le zise:

— Pe cînd eți acopeream de daruri familiile care nu le meritați de loc, alții lăncezeau în cea mai neagră mizerie neavînd nici ghetete pentru copiii lor cari umblă desculți prin zăpada înghețată. Și fericii cari dorm în plăcerile pe care le procură bogăția nici nu se gîndesc ca să ajute pe acești nefericiți. Eu știam prea bine că există săraci printre muritorii, dar socoteam în același timp că cei bogati mă reprezintă pe pământ. De aceea voi da azi bogăților un exemplu de care și vor aduce aminte mult timp în viața lor.

Apoi Christos se puse cu grije de culose toate ghetetele copiilor din casele bogăților și zburînd se întoarce în cartierul săracilor și împărți ghetetele umplîndu-le cu frumoase jucării.

Poliția nu putu până azi să descopere pe autorul furtului atîtor perechi de ghetete.

o

Legenda zăpezii.—Acum 1894 de ani nu se știa în lume ce e ninsoarea și nici un muritor nu avusese încă ocazia să vadă un fulg de zăpadă.

Iată cu ce ocazie a început să ningă. Când s'a născut Isus Christos, un cor de îngeri a fost trimis din cer spre a cânta la căpătăiul Măntuitorului nostru și a înștiința lumea despre nașterea fiului Domnului.

Însă îngerii vîzînd că pe pământ e noroiu — pe atunci cum străzile nu erau pavate și închipue ușor orî-cine căt de mare trebuie să fi fost lapovița, — deciseră ca să acopere acel noroiu.

— Dar prin ce și cum? era întrebarea care cirula pe buzele tuturilor trimișilor Domnului.

Atunci un ânger mai mic de cît cel-l'alt le spuse:

— Aidem sus în cer, să vă învăț eu.

Și la aceste vorbe cheruvimii își întinseră albele lor aripi și porniră în regiunile cerești.

Ajungînd aci, după îndemnul ângerului cel mic, toți cel-l'altii își scuturară aripile lor din cari începură să curgă pe pământ fulgi albi și frumoși de zăpadă, cari s'au așternut lin peste toată suprafața pământului.

După aceea îngerii, ca frumusețea să fie mai completă, se duseră la Dumnezeu și se rugară de el ca să risipească norii de pe cer și să facă să apară un mîndru și strălucitor soare. D-zeu le-a ascultat cererea și ast-fel de atunci au început ninsorile cari cad iarna pe pământ.

Ilustrațiile noastre

Sfîntul Simeon

Ilustrația de pe pag. I a numărului nostru de azi reprezintă pe sfîntul bătrîn Simeon în momentul când sfînta Fecioară Maria îi prezintă în templul Ierusalimului pe micul Isus.

Iată textul biblic în care se vorbește despre Simeon și despre scena din templul Ierusalimului:

«...Și, împlinindu-se zilele curățirii ei după legea lui Moisi, l'au adus la Ierusalim spre a 'l pune înaintea Domnului. Și iată era un om în Ierusalim, anume Simeon; și acel om era drept și temător de Dumnezeu, așteptînd mîngăierea lui Israel; și Duhul sfînt era peste densul; și el era înștiințat de Duhul sfînt că nu va vedea moartea, până ce nu va vedea pe Christosul Domnului. Și a venit în templu, și cînd părinții au adus în templu pe pruncul Isus, să facă rugăciune pentru el după datina legii, atunci l'a luat în brațe și a zis:

«— Stăpâne, acum slobozește pe robul tău în pace, după cuvîntul tău, că ochii mei vîzură mîntuirea ta, care ai gătit'o în fața tuturor popoarelor. Lumina pentru descoperire neamurilor și mîrire poporului tău Israel.

«Și Iosif și mama lui Isus se miră de cele ce ziceai despre densul. Și 'l-a bine-cuvîntat Simeon și a zis către Maria, mama lui: Iată, acesta e pus spre cîderea și sculara multora din Israel și spre semn în potrii căruia se va vorbi: (Da, prin suflul tău va trece sabie), ca să descopere cugetările din multe inimii».

Sf. Iosif și Isus

Tabloul de pe pag. 4—5, reprezintă pe sf. Iosif ținînd în brațe pe micul Isus. Tabloul e opera nemuritorului pictor italian Tizan, născut la 1477 și mort la 1576.

Tabloul acesta e executat de desinatorul nostru și e lucrat ca și cele de pe pag. I și a 8-a în atelierul nostru foto-zinco-grafic și tipărit cu mașina specială de colorii a «Universului».

Noaptea sfîntă

Tabloul talentatului pictor Sîs, reprezentînd noaptea sfîntă a nașterii măntuitorului lumii, e de o rară originalitate. Pictorul a executat o idilă admirabilă, un grup de copii și de fete adunați în jurul leagănelului lui Isus. Și copiii aceștia sunt din zilele noastre. Dar Sîs a dat tabloului său și o parte din legenda biblică.

Lumina cerească care se revarsă peste micul Isus, ângerii, cari vin să preamărească nașterea măntuitorului constituie partea divină și religioasă a tabloului.

Tabloul lui Sîs, reprodus pe pag. 8, a numărului de azi a fost premiat la expozițiile artistice din Berlin și Düsseldorf.

Atragem atenția cititorilor noștri asupra premiilor extra-ordinare pe care le acordăm abonaților noștri cu începere de la 1 Ianuarie 1895.

Prețul obiectelor— a căror listă o dăm pe pag. 6-a, — valorează aproape costul întregului abonament.

SF. IOSIF ȘI ISUS CHRISTOS. -- (Vezi explicația).

PREMII EXCEPȚIONALE

La abonații ziarului „UNIVERSUL“

— POLITIC ZILNIC —

Cu începere de la 1 Ianuarie 1895

Pentru 3 luni

In Capitală, lei 8. — In județe, lei 9.50
Premii. — O cutie cu 12 lingurițe pentru cafea de metal alb cu mâneru gravat. — 1 frumos calendar colorat american cu foii zilnice pe anul 1895. — 1 calendar de citit al ziarului *Universul* de 110 pagini cu 18 ilustrații. — 1 calendar de buzunar și 1 calendar de perete, în 6 culori, pe anul 1895. — NB. In loc de 12 lingurițe putem da un roman ilustrat de 4 volume, după alegere.

Pentru 6 luni

In Capitală, lei 15.20 — In județe lei 19.70
Premii. — Cele 4 calendare de mai sus. — 1 frumos ceas de masă (Baby) cu deșteptător sau 3 furculițe, 3 cuțite și 3 lingurițe de masă de metal alb cu mânerul gravat. — 1 roman de 2 volume ilustrat și un mic pieptene de buzunar. NB. In loc de ceasornic sau linguri, furculițe și cuțite, putem da 7 volume din romanele noastre ilustrate.

Pentru 1 an

In Capitală lei 29.70. — In județe lei 38.20
Premii. — Cele 4 calendare de mai sus. — Un ceasornic foarte elegant de masă cu deșteptător, cu piciorul și cutia cu reliefuri nichelate și aurite, construit într'adins pentru abonații noștri de un an, sau o elegantă cutie cu oglindă, conținând 1 pudră fină, 1 apă de toaletă, 1 săpun fin parfumat și 1 glicerină parfumată. — 1 frumoasă rjiniță de piper. — 1 cheie nichelată, conținând un briceag, 1 condei și un creion. — 1 elegant Notes legat in piele și cu flori argintate, un mic pieptene de buzunar, precum și 4 volume din romanele noastre ilustrate. — NB. Inloc de toate obiectele de mai sus putem da 12 volume din romanele noastre.

Toți abonații sunt rugați să ne anunțe deslușit obiectele pe care doresc a le avea ca premii.

NB. Toți abonații din provincie vor trimite un leu mai mult pentru portul premiilor. — Neprimind un leu se vor trimite premiile nefrancate și abonatul va plăti portul la sosirea lor.

COSTUL ABONAMENTULUI

FĂRĂ PREMII

In capitală	
Pentru 1 an	Lei 20.10
„ 6 luni	„ 10.60
„ 3 „	„ 5.60

In județe	
Pentru 1 an	Lei 28.10
„ 6 luni	„ 14.60
„ 3 „	„ 7.60

Toți abonații la ziarul „Universul politic”, primesc gratis „Universul literar”, care apare în fiecare Duminică în format dublu cu splendide ilustrații colorate.

OAMENII ZILEI

D-ra Clara Hecquet

Spălătoresele din Paris își aleg în fiecare an din sînul lor o regină. Regina aceasta e cea mai frumoasă, mai virtuoasă și mai harnică dintre ele.

In anul acesta a fost aleasă de regină d-șoara Clara Hecquet, din cartierul Temple. Ea va fi regina marelui bal, pe care spălătoresele îl dau în fiecare an în ziua care imparte drept în două postul Paștilor.

D-ra Clara Hecquet va avea două domnișoare de onoare. Ele sunt Marie Mangé și Marie Charbomel, amândouă de o rară frumusețe. De obicei una dintre ele e aleasă la anul regină. D-ra Hecquet, ai cărei portret îl dăm mai sus, e în etate de 20 de ani.

PAPUCII CU NOROC

— O LEGENDĂ DE CRĂCIUN —

Odată — și' mult de atunci — trăia o văduvă săracă, așa de săracă în cât n'avea nici o surcea de lemn, ca să facă focul și să își încălzească mâinile și picioarele înghețate de frig. Într-o seară ea stătea tristă în casă. Afară viscoala și vântul rece străbătea printre crăpăturile ușei și umplea de frig căsuța veche și săracăcioasă a văduvei. Amintiri dureroase îi coprindeau inima. Ce îi folosește viața când ești singur și părăsit de lume? Inainte de aceea cu o lună murise și micul Ioan, copilul ei în vîrstă de un an, un angeraș frumos cu părul blond și încărlițat și cu ochii albaștri ca seninul cerului... Da, ea și aducea aminte. Și speranțele ei frumoase și toată energia ei au perit odată cu copilul.

De la acesta nu' rămăsese alt lucru de amintire de cât opereche de papuci mici de lemn alb și căptușiți cu piele de miel.

Tata lui Ioan îi făcuse cu mîna lui. Ea își aducea aminte cum tinuse atunci pe copil pe genuchi înaintea focului pe când bărbatul se trudia să lege nădițele papucilor, cu cari încălțase pe băiat.

Și erat așa de mic papucii de par'că erat făcuți pentru o păpușă, dar se potriveau minunat în piciorușele trandafirilor ale copilului.

Când l'au încălțat, ea a început să rîză și bărbatul de asemenea; băiatul zîmbea ca un anger și ei i-au sărutat pe rînd piciorușele, căci îi iubiău mai mult ca pe lumina ochilor.

Și s'ermana văduvă n'avea pe lumea asta nimic mai scump de cât papucii aceia, la cari se uita adese ori și plîngînd îi săruta cu dor.

Pe când stătea ea tristă și singuratică în căsuță, de-odată aude un dîngănit adînc și vag de clopote. Deschise ușa. Din toate părțile orizontului clopotele rîsunau și glasul lor se împrăștia în văzduhul luminat de razele lunii. Viscolul încetase și armonii divine rîsunau peste întinderile sclipitoare de zăpadă. Un om călare trecea pe drum. — Ce sărbătoare e asta? îl întreabă văduva.

— Nu știți, răspunde streinul, tocmai sosesc din oraș, unde oamenii vorbesc lucruri curioase. S'a născut un copil într'un staul de vite și ei zic că copilul acela va fi mai mare de cât toți regi pămîntului. S'ermanul însă tremurî de frig pe o grămăjoară de paie. Maria, mama lui, n'are scutece să l'învelească.

Streinul plecă. — Ah! s'ermana! suspină văduva închizînd ușa și uitîndu-se de jur împrejur prin odaia. Oare ce să-i duc pentru copil?

Ochii îi căzură pe papucii căptușiți, cari erat acățați de un cui. Ea desfăcu nădițele și se gîndi o clipă.

— Nu, n'am dreptul să-i fiu la mine. Să plec repede.

Ea și aruncă pe spate un tulpă vechiu și rupt, trecu prin grădină unde crengile pomilor erat încărcate cu zăpadă și porni apoi spre oraș. Aci nu-i trebu mult până să găsească staulul. O lumină cerească îl înconjura de toate părțile. Ea intră în lăuntru. O femeie din oamenii de jos ca și ea contempla în iesle micul ei băiat gol de tot. Fața ei radia de bucurie cu toate că ea se afla în mizerie cumplită; fața ei era palidă și părul aurii.

Văduva se apropie încet. — Mario—zise ea— nu'ți pot aduce de cât un lucru neînsemnat. Acesta'î tot tesaurul meu: papucii copilului meu, care a murit pe genuchii mei, acum o lună. Primește-ți căci papucii sunt căptușiți cu piele de miel și o să ție cald copilașului tău.

Și s'ermana văduvă începu să plîngă amar.

— Mulțumesc s'ermană prietenă, mulțumesc în numele micului Isus — zise Maria mișcată, îmbrățișînd-o. Dar păstrează pentru tine papucii ăștia frumoși și în fiecare an, în seara aceasta, pune-i pe sobă sau lângă pat și dorește ceva și atunci ce vei dori va cădea în papuci: Iubitul meu copil va asculta dorința acelora cari îl iubesc, dar el va

umbla desculț pe calea spinoasă a vieții....

Vestea despre întempliera aceasta se răspîndi în toată lumea.

Și iată de ce băieții își pun în noaptea de Crăciun pantofii, papucii sau ghetete lângă pat sau pe sobă și angerul domnului vine noaptea și le aduce ce doresc: prăjituri, bomboane și alte daruri frumoase.

Sora Durma

Un sfat

Tuturor vă dau povață
 Și vă rog să m'ascultați,
 Caltaboși afar' din casă,
 Nici de cum să nu mâncați.
 Și cu vinul luați-o rară,
 Nici de cum nu vă pripiti,
 Că, ieșind afar' din casă,
 Dați de pozna și răciți.
 Și de vreți ca, de răceală
 Și de tuse să scăpați,
 Ascultați acum la mine,
 Catramina¹⁾ hapuri luați.
 Că vă scapă d'or ce boală
 Și petreceți ama-i,
 De Crăciun, de anul noți,
 Bend' la vin cât veți pofti.

¹⁾ Se vinde la toate farmaciile din țară cu lei 2 bani 95 cutia.

NOTA SATIRICĂ

— De ce plîngi, Costică?
 — Fiind-că tata a primit cadou de Crăciun o ladă plină de sticle cu cognac.
 — Ei și?
 — ... și mie nu vrea să'mi dea măcar o sticlă...

H A Z

D-nu Costică se întoarce, în seara de ajun, cu un pachet mare la subțioară. Doamna. — Ce-ai adus acolo?
 — Un cap de porc și unul de vițel.
 — Dar atîsă ajungă pentru ce zece mosafiri pe cari o să'i avem mâine?
 — Păi, cum! Acum un an, am adus numai un cap de purcel, erat doi-sprezece înși la masă și capul a rămas pe jumătate.

SPECTACOLE

TEATRUL NAȚIONAL. — Măine seară, Duminică, tragedia „Amilcar Barca”, iar Luni „Voivodul țiganilor”.
 TEATRUL LIRIC. — Duminică, Luni și Marți „Alandala”, comedie.
 MARELE CIRC SIDOLI. — Duminică va avea loc prima reprezentație la ora 8 și jum., seara cu debutul tuturor artiștilor; iar Luni și Marți vor avea loc câte două reprezentații pe zi: una la 3 ore p. m., și alta la 8 și jum., seara. Reprezentațiile de zi cu prețuri pe jumătate.
 SALA ALCAZAR, str. Câmpneanu No. 9. — Debutul artistului comic I. D. Ionescu și a mai multor artiști. Începutul la orele 8 seara. Intrarea 2 lei la locuri rezervate și 1 lei la mese.

JOCURI

ȘARADA

de d. Ilie I. Sinaer (loco)

In tot-d'una la Crăciun
 Pe stradă m'întîlnești,
 Intîia parte de luați
 La scoală me găsești.
 A doua parte căuțând
 M'ai găsit la pom.
 Acuma dacă m'ai ghicit
 Ești bun de astronom.

Orice persoană care ne va trimite deslegarea exactă a acestei șarade cel mult până la 30 Decembrie curent, va participa la câștigarea prin tragere la sorț a unui frumos roman de un volum.

Constatănd că multe persoane ne trimid deslegări la ghicitorile noastre fără să citească măcar ziarul, ci numai din simple auzite, am hotărît d'aci înainte a nu mai publica numele de cât al acelor deslegători cari ne vor trimite, dimprună cu deslegarea, și couponul tăiat din josul coloanei a 4-a.

Deslegarea șaradei din „Universul Literar” No. 50 este:

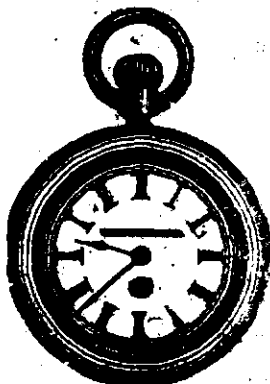
RECLAMĂ

At deslegat:
 București: d-șoarele Sally S. Cohen, Irina S. Frăsineanu, Ghisela S. Cohen; d-nu Nae S. Frăsineanu.
 Focșani: d-nii Hristache G. Goiciu, Pericli H. Macri.
 Galați: d-nii Crum M. Schoppoff, Boris M. Schoppoff.
 Premiul a fost câștigat prin tragere la sorț, de d. Pericli H. Macri din Focșani.

UNIVERSUL LITERAR

— No. 52 —

Acest coupon se va tăia și se va trimite împreună cu deslegarea, în caz contrar nu se va publica numele deslegătorului.

De necrezut!!!
 Dar așa este!!!

— Mai puțin chiar din prețul fabricii —

— ADEVĂRATA OCAZIUNE —

Un frumos ceasornic remontoar pentru bărbați, metal solet, frumos gravat și aurit cu aurul cel mai fin, mersul regulat garantat. Nici o deosebire de un ceasornic de aur în valoare de lei 150. — Acest ceasornic regulat de un ceasornicar adus într'adins din Elveția, se vinde numai cu lei 10 bani 50 și împreună cu un frumos lanț aurit numai cu lei 11 bani 50. A se adresa cererile la administrația ziarului UNIVERSUL, str. Brezoianu No. 11, București, unde se află și un mare deposit de ceasornice de aur, de argint și de nichel cu 30 la sută mai ieftin de cât ori-unde. Un ceasornic de alchiel remontoar pentru bărbați numai lei 5.60.

JUCARII

PENTRU COPII

— CEL MAI MARE ASORTIMENT DIN ȚARA —
 De vânzare la adm. ziarului „Universul”, Str. Brezoianu No. 11, București. Prețurile cele mai reduse: 40 la sută mai ieftin decît ori-unde.

Ceasornice cu frumoase lanțuri pentru copii, de la 30 bani până la 50 bani bucata.

DESFACERE

15 la sută mai ieftin chiar din prețul costului

Cu începere de la Anul Noț administrația ziarului UNIVERSUL, încetînd de a ține în depozit spirtoase, vinde cu 15 la sută mai ieftin chiar din prețul costului lichieruri cele mai fine străine și indigene, **romuri, cognacuri, adevărat vermut din Turia** și altele. **Cognac Naville** calitatea I numai lei 3.15 și regal lei 3.95 sticla. — **Lichieruri** de tot felul lei 1.70 sticla. — **Adevărat rom jamaică** calitatea I lei 4.50 și calitatea II lei 2.75 sticla. — **Adevărat vermut de Turia**, lei 3 sticla.

Cei trei Crai spre Bethleem

PASTORALA — Pentru piano.

Andante.

Ped. * Ped. *

cresc. *mf*

Ped. * Ped. *

a tempo *calando* *alleg.*

Ped. * Ped. *

cresc. *ppp* *calando*

Ped. * Ped. *

a tempo

Ped. *

Cadouri

Nu cumpărați nici un cadou de Anul Nou mai înainte de a vizita **marele magazin al ziarului «UNIVERSUL»**, strada Brezoianu No. 11, București, unde se află cel mai mare depozit de articole variate și frumoase cu prețurile cele mai ieftine. — 10,000 articole deosebite de la 20 bani până la 200 lei bucata. — 30 la sută mai ieftin de cât ori unde. **Mare asortiment de jucării pentru copii**, de parfumi din cele mai fine și de ceașoarnice de masă și de buzunar de la lei 4.30 în sus.

LEI 2.95 CUTIA

Hapurile de Catramină ale doctorului Bertelli din Milan, care vindecă ori-ce fel de tuse, se vând de acum înainte cu lei 2.95 cutia în loc de 3.75 cum s'au vândut până acum.

Toate cutiile ce nu vor avea în interior o instrucție în limba română cu pecetia Administrației ziarului «Universul» se vor refuza ca falsificate.

De vânzare în provincie la toate farmaciile și în București la Drogheria centrală M. Stoenescu, strada Academiei No. 2 și la farmacia «Ochiul lui Dumnezeu», Victor Tünger, Calea Victoriei No. 154.

CEL MAI FRUMOS și mai ieftin CADOU pentru SĂRBĂTORI și ANUL NOU

Frumoase cutii ilustrate și garnisite cu plus de mătase, conținând 1 sticlă de parfum din cel mai fin și 1 cutie pudră extra-fină. Lei 5.50 bucata.

Frumoase cutii cu oglindă, ilustrate și garnisite cu plus și mătase, conținând 1 sticlă apă de toaletă, 1 sticlă glicerină parfumată, un săpun parfumat și o cutie pudră din cea mai fină. Lei 9.50 bucata.

Frumoase cutii de plus de mătase cu interiorul garnisit cu stofă de mătase, având o frumoasă oglindă și ilustrate cu flori pe mătase. Aceste cutii de o eleganță extra-ordinară, conțin 2 sticle de parfum din cel mai fin și un săpun calitate extra-fină. Lei 12.50 bucata. Singura cutia valorează mai mult de 15 lei.

Se află de vânzare la administrația ziarului «Universul», str. Brezoianu No. 11.

Sardele Bocage, cutia 230 grame, 70 bani. — Sardele Migone, 280 grame, 80 b. — Sardele Excelsior, 325 grame, 90 bani. — Sardele cu trufe, 310 grame, lei 1.15 și Sardele extra-fine fără oase, cutia 285 grame, lei 1.30.

Ton (Lacherd) calitate superioară, cutia de 270 grame lei 1.15.

CAFEA ȘI ZACHAR

Cafea Martinică, calit. I, lei 3.70 chilo. — S. Salvador, lei 3.60 chilo. — Rio, calit. I, lei 3.20 chilo. — Cafea Regală (Cicoria) pachetul de 200 grame banf 35. — ZACHAR cubic, calitatea I, lei 1.10 chilo. — De vânzare la adm. ziarului «Universul», Str. Brezoianu 11, București.

Castelul Fermecat

ROMAN DE PIERRE SALES
PARTEA A TREIA

III

Fericit bărbat

Când anunță vecinilor întoarcerea bărbatului său, arată o nespusă bucurie și spune că asta-i procura o nespusă plăcere.

Auzind vorbele astea ale ei, Raymond simți o așa de crudă suferință în cât eși din salonul unde se aflau cu toții. Și când se întoarse, era foarte galben la față, cu trăsăturile sgricite și din ochi îi țîșneau fulgere.

Tocmai atunci Arnold făcea aluzii pentru Betsy, asupra fericirii ce trebuia să simtă o femeie lipsită de mal bine de-o lună de mângăierile bărbatului și care află d'odată că acel bărbat se întoarce.

Betsy dădea exclamări mici de spaimă. — Tac! tac! o să tac! o dată? O! francezii ăstia, ce oameni!... Dar asta e grozav de schoking... tac! o dată...

În cursul serii, Raymond găsi mijloc să zică Betsy:

— De ce mă chinuiești ast-fel? Dacă ar fi adevărat că d-ta ești fericită de întoarcerea...

Dânsa l'întrerupsese dând din umeri și cu un zîmbet drăcesc îi vindecă toate ranele pe care i le făcuse. Îi mărturisise că nu simțea nici o fericire, nici o bucurie de întoarcerea lui Joe.

Raymond era aproape de disperare; acum față i se luminează; tot viitorul îi apără d'o dată strălucit din întunecat ce'l considera.

Nu 'nțelesese încă că Betsy se deda

la o înaltă prefăcătorie pentru a adormi ori-ce bănuială în jurul lor.

În acea seară, Arnold se duse la club, mormăind contra unei comisuni de sărbători care-l bombardase cu alegerea de raportor, un pretext minunat pentru serile când voia să petreacă un ceas între culisele operei.

Și, firește, Raymond se duse singur să petreacă pe d-na Fergusson până la ușa ei; ca și cum dânsa ar fi prevăzut asta, luase cheea de la ușă; n'avea trebuință să sune pentru a intra în casă.

Fură liberi un minut. — O, bărbatul d-tale!... zise dânsul cu un accent înăbușit de ură.

— Dar bărbatul meu e un om escelent și te rog să nu vorbești rău de el. — Cum ai vrea d-ta să nu urască pe acela care te posedă.

— O, întoarce-te acasă, bunul meu domn... Cu adevărat devii primejdios... te rog, lasă-mă...

Zise vorbele astea cu destulă energie; și totuși, așa nervoasă cum era și știind foarte bine cum să scape din brațele cul-va când voia, tot nu făcea acum nimic ca să scape din brațele lui Raymond.

Dânsul o apucase pe d'îndărăt și o îndoia pe spate; și în chip brutal îi depuse o sărutare de foc pe buze.

Tocmai după câte-va secunde, când Raymond era pe deplin îmbetat de otrava de a o iubi, cu toate împrejurările contrarii, cu toată întoarcerea bărbatului, dânsa se ridică mândră, indignată, amenințătoare.

Și pentru a-l face să înțeleagă bine până la ce punct dânsa se considera ca insultată, îl lovi cu palma peste obraz.

— E ceva monstruos, da, monstru-

os, ceea ce ai făcut.

Însă dânsul, liniștit, increzător în isbânda sa, prea puțin desmintită prin ceea indignare târzielnică, zise:

— Aș primi bucuros și o lovitură de pumnal numai ca să te țin cinci minute sub sărutarea mea.

Asta, ce zicea dânsul, cu o simplitate așa desevărsită, era o exagerație ridiculă; și tocmai din cauza acestei simplități, Betsy crezu în sinceritatea declarațiunii și fu încântată.

Fugi în camera sa, chemă camerista și-i spuse că putea să se culce, că nu avea trebuință de dânsa. Voia să fie singură.

Se aruncă într'un fotoliu cu picioarele scurte, își sprijini capul de spatele fotoliului; simțea încă acele buze ferbinți pe buzele sale, aceea luare în posesie care-i pusese foc în vine.

Se culcă tocmai după un ceas; și pe când în toate celelalte seri își făcea o toaletă amănunțită, de astă dată nu-și șterse fața nici măcar c'o cârpă udă, de sigur pentru a păstra mai bine impresiunea acelei mângăieri ce-i dăduse senzația amurului, — de când era femeie.

Joe sosi a doua zi, cam neliniștit de primirea ce avea să găsească, cu toată scrisoarea drăgălașă a nevastei sale; el nu putea crede, că ea s'a făcut așa cuminte într'un timp atât de scurt.

Și fu plăcut surprins regăsindu-și soția cu totul deosebită de cum o găsea înainte la întoarcerea din călătorie.

Betsy, stând la fereastra camerei sale, îl zări îndată ce birja cu care dânsul trecu din bulevardul de Courceles în strada de Prony.

Și când birja se opri în fața otelului dânsa era deja la ușa cea mare cu brațele deschise spre a-l primi.

— Scumpa mea nevastă!

Joe se repezi la dânsa; era foarte emoționat; și de și dragostirile astea, spuse în fața servitorilor, displăceau foarte mult Betsy, dânsa se lăsă să fie strinsă la pept de bărbatul său.

Dar asta nu era încă nimic.

Altă dată, după schimbarea primei sărutări sau mai bine zis după antia sărutare primită, căci Lady nu săruta — dânsa 'și lăsa bărbatul să se scuture de praful călătoriei.

De astă dată însă, ea l'însoți în camera lui, ba încă și în cabinetul lui de toaletă; iar dânsul vedea cu o bucurie ce-l făcea să clipească mult din ochi, cu ce dragoste se gândise Betsy la venirea sa.

Nici o dată el nu 'și găsisese locuința personală în așa ordine, toate pe masă așa de bine aranjate, un buchet mare de trandafiri într'un vas foarte frumos iar pe masa de noapte un alt vas conținând o orchidee.

Și după ce servitorii aduseră tartanul și valiza, dânsul își luă iar nevasta în brațe și căuta în zadar un cuvint de dragoste... Betsy îl lăsă să facă ori-ce.

Era de neapărată nevoie ca d'aci înainte bărbatul său să se creadă iubit; trebuia cu ori-ce preț să-i pună peste ochii cenușii și roșii, foarte cercetători, foarte pătrunzători, un vâl nepătruns.

Joe îi zise în șifșit:

— Te-am făcut să aștepti dar o să câștig pentru tine milioane.

O, ce neplăcută 'i erați ei tutuirile astea; din fericire nu le auzia nimeni.

A se citi urmarea în «Universul Literar» de Dumineca viitoare.

Nașterea lui Isus Christos. — (Vezi explicația)